

Posudek na bakalářskou esej

Zdeňka Fuxová, Pražské Vršovice očima svých obyvatel, Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, Praha 2008, 129 stran (s. 1-48, vlastní text, s. 49-129, přílohy) celkového textu.

Zdeňka Fuxová se ve zvolené tématice předkládané bakalářské eseje inspirovala výzkumy o významu lokálního společenství a specifických lokálních společenských a kulturních aktivit v současném, stále více a více se globalizujícím světě. K uchopení tohoto širokého a mnoha souvislostmi a okolnostmi provázaného problému si zvolila příklad dnešních pražských Vršovic, respektive vztah vršovických obyvatel ke své čtvrti, a to zejména v souvislosti se společenskými a kulturními aktivitami v jejich okolí.

Klíčovou otázkou, kterou si autorka položila, se stal vztah obyvatel pražských Vršovic, které jsou součástí metropole, ke svému žitému prostoru, ke své čtvrti, k místu, kde bydlí a žijí. A důraz přitom položila ve vstupní rozvaze především na to, „jak oni sami reflektují tento svůj vztah, zejména pak v kontextu s kulturními a společenskými vazbami a aktivitami v místě svého bydliště – v pražských Vršovících“. V řadě otázek, na které hledala odpovědi, si stanovila tři základní problémové roviny. Za první – vztah obyvatel k Vršovícím, respektive reflexe tohoto vztahu především v souvislosti s jejich kulturními a společenskými aktivitami. Za druhé – jak obyvatelé Vršovic vnímají proměny svého místa žití a zda se v této souvislosti proměňuje i vztah k tomuto místu. Za třetí – identifikace s Vršovícemi, pocit sounáležitosti s místem svého žití, pocit domova a reflexe těchto skutečností.

Metodicky Zdeňka Fuxová svoji bakalářskou esej založila na vlastním terénním kvalitativním výzkumu, přičemž se opřela především o dvě techniky, a to o pozorování a polostandardizované rozhovory s obyvateli dvou generací pražských Vršovic, s generací prarodičů a generací vnuků. Celkem se jednalo o 16 respondentů, v pojetí autorky narátorů, vždy po osmi z každé oslovené generace.

Zdeňka Fuxová koncipovala bakalářskou práci včetně úvodu, závěru a pramenů literatury do celkem osmi kapitol, za nimiž následuje několik textových i obrazových příloh, včetně přepisů rozhovorů s jednotlivými respondenty. Stěžejní část bakalářské eseje představuje vedle nezbytného seznámení s lokalitou („Vršovice v minulosti a současnosti“ – s. 11-17, „Kulturně-spoolečenské aktivity ve Vršovících“ – s. 18-24) charakteristika vlastního terénního výzkumu, popis sběru informací a následná analýza a interpretace získaných dat (s.25-44) a také následná formulace zjištěných závěrů (s. 45-46).

Předkládaná bakalářská esej je jako celek logicky uspořádaná, přehledná a obsahuje funkční přílohy, nikoliv pouze nějaký nezbytný, respektive spíše zbytný „doplňek“. Také formální stránka zpracování je na poměrně dobré úrovni, včetně důsledně jednotně vedeného poznámkového aparátu.

Zdeňka Fuxová pracovala na své bakalářské eseji se zaujetím, relativně průběžně a věnovala značnou pozornost metodologické literatuře (a to je třeba ocenit), přičemž hledala i svoji vlastní výzkumnou cestu. Určité rezervy však lze vidět v teoretickém ukotvení práce a v některých otázkách, respektive dílčích problémech, které mohly být uchopeny hlouběji, než

jak se autorce podařilo. A přes pečlivý přístup se nevyvarovala ani některých drobných formálních chyb - jako mezer v textu (s. 7-9), překlepů (s. 26) či nezarovnávání některých stránek (s. 44-46, příloha).

Celkově lze však jednoznačně konstatovat, že Zdeňka Fuxová prokázala, že je schopna si vytýčit vlastní výzkumný cíl a formulovat vlastní a konkrétní výzkumné otázky, stejně jako získat data potřebná k jejich řešení. Zároveň potvrdila, že dovede se shromážděnými daty odpovídajícím způsobem pracovat a na základě analýzy je interpretovat. V neposlední řadě pak potvrdila schopnost formulovat věcné a střízlivé závěry, k nimž v průběhu práce na své bakalářské eseji dospěla.

Závěrem je třeba uvést, že bakalářská esej Zdeňky Fuxové „Pražské Vršovice očima svých obyvatel“ zcela odpovídá požadavkům, které jsou na tento typ závěrečných studentských prací kladeny a doporučuji ji proto k obhajovacímu řízení. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem navrhuji hodnocení na pomezí horní hranice „velmi dobře“ a dolní hranice „výborně“, v bodovém vyjádření 40 až 42 bodů.

29. srpna 2008

Miloslava Turková